

MR A.D.G. HEERING

WERKZAAM BIJ HEERING ASSOCIATES,

FISCAAL-JURIDISCH ADVISEURS

GESPECIALISEERD IN GRENSOVERSCHRIJDENDE

(ONROEREND-GOED)TRANSACTIES, INTERNA-

TIONAAL FAMILIERECHT EN ESTATE PLANNING

Een spookbeeld minder

Een tweede huis in het buitenland is over het algemeen een bron van mooie perspectieven. Soms worden deze meer of minder overschaduwed door zorgen over buitenlandse wetten die men niet kent, en zoals bekend vreest men snel het onbekende.

Een van die bronnen van zorg is het erfrecht dat van toepassing zou zijn bij overlijden van de eigenaar van het buitenlandse huis. oordat in verschillende landen verschillend gedacht wordt over die problematiek, belandt men al snel in een juridische acrobatiek die specialisten veel plezier verschaft en de betrokkenen het tegenovergestelde. De twee hoofdsystemen zijn:

1. Onroerend goed vererft naar het recht van het land van ligging van dat onroerend goed. Dit systeem past bijvoorbeeld Frankrijk toe.
2. De hele nalatenschap, waar ook gelegen, vererft naar het nationale recht van de overledene. Dit systeem past Nederland toe.

Patstelling

U begrijpt dat de Nederlander met een tweede huis in Frankrijk zich kan afvragen hoe uit deze patstelling te geraken. Er zijn al wat praktische oplossingen, bijvoorbeeld dat bij testament de erven wordt opgelegd Nederlands recht toe te passen. Als alle belanghebbenden ten tijde van overlijden zo'n verzoek eerbiedigen is er weinig aan de hand. Het Nederlandse hoofdsysteem bij vererving in familieverband is dat de kinderen vorderingen op de langstlevende krijgen,

maar geen aandeel in de nalatenschap, een systeem dat Frankrijk niet kent. Struikelblokken zijn echter:

1. De zekerheid dat de erven Nederlands recht kunnen toepassen ontstaat pas na overlijden.
2. De Franse notaris die de eigendom na het overlijden moet publiceren in het Franse kadaster en daarbij de aangifte voor het successierecht moet verzorgen, zal worstelen met het Nederlandse systeem.

In EU-verband is al jaren nagedacht over en stilgestaan bij deze onwenselijke situatie, waarmee immers het vrije verkeer van personen en goederen wordt bemoeilijkt. Een aantal Brusselse ingewijden had al een geharmoniseerd Europees erfrecht in gedachten, zoals met het vennootschapsrecht ook gebeurd is via richtlijnen. Maar op een moment van bezinning is men uitgekomen op een uniform Europees verwijzings- en bevoegdheidssysteem, opgenomen in een nieuwe Europese Erfrechtverordening.

Nederlands recht

De verordening treedt in werking op 17 augustus 2015. Overlijdt na die datum een in Nederland wonende Nederlander met een tweede huis binnen de EU, dan vererft zijn buitenlandse huis naar Nederlands recht. De wijze van vererving kan worden vastgelegd in een in Nederland opgemaakte Europese verklaring van erfrecht en er kan over de vererving geruzied worden bij de Nederlandse rechter. Een zorg minder, maar... het land van ligging is en blijft bevoegd erfbelasting te heffen en dat levert dus nog steeds dezelfde puzzels op als tot nu toe: hoe betaal ik zo weinig mogelijk belasting op de vererving van het buitenlandse huis? Toch wordt ook die problematiek eenvoudiger nu bij het uitstippen van een fiscale strategie geen rekening meer hoeft te worden gehouden met vreemd erfrecht, mits het huis maar binnen de Europese Unie ligt.

Een reden minder om niet in het buitenland te investeren! ■